

Landstinget, saa forsikrer han dem deroppe, at det er saa konservativt, saa konservativt, at det maa de da sagtens kunne gaa ind paa. Man kan jo nok forstaa, at naar samme Mand skal tale med to Tunger, paa een Maade i det ene Ting, og paa en anden i det andet Ting, er den Sag, han har at forfægte, ikke af de allerbedste.

Jeg talte før om, at der havde været Sygdom i Reformpartiet, og at det kunde Partiet være glad ved. Der har ogsaa været Sygdom hos Højre oppe i Landstinget, og det har Reformpartiet heller ikke haft nogen Grund til at være ked af. Men har der ellers været Sygdom forskellige Steder, kan det ikke nægtes, at den højtærede Minister spillede rask forleden Dag, da han havde Ordet. Den højtærede Minister for ud med et vældigt Angreb paa de radikale og Socialdemokraterne. Jeg forstaaer saa godt, hvad hans Mening var med dette Angreb. Det lød ret morsomt, men man mærkede Hensigten — naa, vi fra vor Side havde ingen Grund til at blive forstemte i den Anledning. Hensigten var den at dække over Alliancen mellem den højtærede Minister og det frikonservative Højre, og for at naa denne Hensigt stillede han sig frimodigt op og prøvede paa at konstatere, at der fandtes en Alliance mellem radikale, Socialdemokrater og det gamle Højre. Jeg skulde dog tro, at den højtærede Minister er i Besiddelse af saa megen Begavelse og saa stor Opfattelsesevne, at han nogenlunde af de Udtalelser, der ere fremsatte her om det foreliggende Spørgsmaal, har kunnet udrede for sig selv, at der findes ikke Spor af Alliance mellem radikale, Socialdemokrater og det gamle Højre, og at han endvidere maa vide af de Ting, der ere foregaaede, at det er netop ham og hans Parti, der have sluttet Alliance med Højre oppe i Landstinget om at faa gennemført denne Sag. Det er nu et Faktum, der ikke lader sig dølge, saa det er ingen Nytte til, at den højtærede Minister vil henlede Opmærksomheden paa noget andet ved at fare ud med saa rask et Angreb paa radikale og Socialdemokrater her nede i dette Ting.

Den højtærede Minister mindede om gamle Bergs Stilling til Valgretten. Det er nu saaledes i vore Dage, at der er mange politiske Puslinger, der ønske at dække sig bag ved gamle Bergs brede Ryg. Men det skal ikke lykkes, naar de ikke ville gaa den rigtige Vej. Jeg vil tillade mig at minde den højtærede Minister om gamle Bergs Ord: „Gaa aldrig paa Akkord med Uretten“. Den højtærede Minister

var frimodig nok til i sit Foredrag forleden at fortælle os, at naar han var gaaet paa Akkord med den privilegerede Valgret her, skulde dette Akkordforsøg følges af lignende Akkordforsøg med Hensyn til alle de andre store Spørgsmaal, der have staaet paa Demokratiets Program, og som man ønsker gennemførte. Naar den højtærede Minister paa den Maade vil indføre Akkorden alle Steder, hvor det er store Spørgsmaal, det gælder, tror jeg, han passende kan tage gamle Bergs Valgsprog og bruge som sit, naar han bytter „aldrig“ om med „altid“, saadan at der kommer til at staa: „Gaa altid paa Akkord med Uretten“, saa har den højtærede Minister sine Sager i Orden, hvad Valgsproget angaar.

Naar den højtærede Minister — det er jo ham, der har mindet om gamle Berg, derfor har jeg ogsaa Lov til at gøre det — bruger den Beskyldning mod radikale Venstremænd, at vi gaa sammen med det gamle Højre, skal jeg tillade mig at minde den højtærede Minister om — jeg antager, han var for ung til af egen Erfaring fra den Gang at kunne huske det nu —, at det var en Beskyldning, som man meget ønskede i gamle Dage fra de moderates Side at fremsætte mod gamle Berg. Men naar den højtærede Minister nu er inde i en saa falsk Alliance med sin Faders gamle bitreste politiske Modstandere, klæder det ham ilde, at han netop bruger disse Modstanderes Udtryk og Beskyldninger og anvender dem i Debatten mod radikale Venstremænd.

Den højtærede Minister sagde, at han havde længe tænkt, at de radikale og Socialdemokraterne aldeles ikke vilde være med til at arbejde paa den almindelige Valgrets Gennemførelse. Herregud! Mon det nu er saa længe, den højtærede Minister har tænkt paa det? Han er jo ikke saa gammel i Sagerne, at man kan vente sig, han har tænkt saa grumme længe paa den Slags Ting. Men har han tænkt dette, burde han tænke om igen, thi blot den højtærede Minister byder Socialdemokraterne og det radikale Venstre et Samarbejde paa det Forslag, han selv har forelagt, ved han, at saa ere vi klare til Samarbejde paa dets Gennemførelse, hvad Dag det skal være. Men det er netop Sagen, at den højtærede Minister er løben fra sit eget Forslag, og det er det Forslag, vi holde fast paa. Det er vor Forseelse i den Forligspolitik, der nu føres, at vi holde fast ved det Forslag, Ministeren selv stillede, men nu er løben fra, at vi holde fast ved